

Det er næppe muligt at finde et ord på dansk som stærkt nok kan karakterisere dette, at netop de 2, de kristelige og Johnny, snakker om *usolidaritet*. Vi plejer at kalde det hykleri, men det er alt for mildt et ord.

Leder, s. 3

Men man kan sige dengang i tresserne, blev det så også til en meget stor holdningskamp internt i Socialdemokratiet, mellem det som først og fremmest Per Hækkerup stod for, nemlig en ubegrænset solidaritet med amerikanerne....

Interview med Mogens Lykketoft, s. 37

Der er en tid for alting, og der var også en tid for Sømændenes Forbund. Engang førte de an i kampen for anstændige forhold for den menige danske sømand. I dag fører de an i en kamikaze-aktion mod dansk søfart.

Faglige sager s. 9

MAX.
DAGPENGE SATS
2007
683 KR.
OM DAGEN
5 DAGE OM UGEN

METAL SØFART

SØ-RESTAURATIONEN

Kontor- og foreningslokaler:

Mose Alle 13

2610 Rødovre

Kontortid: Mandag-torsdag 9-16
Fredag 9-15
Tlf. tid: Mandag-fredag 9-15

Telefon: 36 36 55 85

Fax: 36 36 55 80

CO-Søfart

Formand Ole Philipson 36365585
Fag. sekr. Ole Strandberg 36365589
Fag. kons. Chr. Petersen 36365586
Advokat John E. Ibsen 36365592
Rejsesekr. Jannik Madsen 21222736
Bogholder Vivi Puge 36365587
Kontorass. Susanne Holmblad 36365593
Kontorass. Lotte Dehn 36365594
Kontorelev Barno Jensen 36365585

E-mailadresser:

forbogstaver@co-sea.dk

(f.eks.: op@co-sea.dk o.s.v.)

Hjemmeside: www.co-sea.dk

DSRF

Dansk Sø-Restaurations Forening:

Kontingent (Corlis) 36 36 55 88

E-mail kasserer@dsrf.dk

Forening dsrf@dsrf.dk

Girokonto 9570-5424437

Hjemmeside: www.dsrf.dk

FTF-A (A-kasse) 70 13 13 12

STA (A-kasse) 70 12 37 82

Metal Søfart

Formand Keld Bækkelund 33632000

A-kasse Ove Larsen 33148436

Lotte Dehn 36365594

Mail A-kasse: 0000ovl@danskmetal.dk

Fagblad

Ole Philipson, ansvarshavende red.

Ole Strandberg, red. + opsætning

Jannik N. Madsen, red.

Chr. Petersen, red.

Produktion: Special-Trykkeriet Viborg

Oplag: 3.600 eksemplarer.

ISSN: 1901-4570

Billeder på siderne: 1, 2, 7, 18, 19 og 20-21, er taget af Jannik Madsen.

REDAKTIONEN

af dette nummer

sluttet den 11. februar 2007

Næste nummer:

udkommer planlagt ca. 13. april 2007

på nettet (www.co-sea.dk) d. 8. april.

Stof til april-nummeret skal være redaktionen i hænde senest den 2/4-2007.

INDHOLD

Leder	3
Retningslinier for behandling af søfolk..	4
OK-forhandlinger 2007	6
Faglige sager og noter	7
Boganmeldelse: "Scandinavian Star"	12
Konsulent til Metal Søfart	17
MS-internt	18
Månedens foto	20
DSRF-internt	22
CO-søfart har fået egen advokat	25
Dagpenge noter	26
Interview med Mogens Lykketoft	30
Jannik Madsens rejseklip.....	39
Ferier, lukkedage, Albert Engström.....	40

I årevis har de såkaldt gule "fag"bevægelser levet højt på massive reklamekampagner med discountkontingenter. I farten er der kun ganske få som tænker på at a-kasse-delen er ganske gennemsnitlig disse steder, fordi a-kasse-prisen hovedsageligt er lovbestemt. Det er selve fagforeningsdelen som er skruet ned til en hundredkroneseddel eller deromkring. Det er ganske flot hvis det kan dække. Men det dækker nu også kun som en forsikring, der giver mulighed for bistand til at føre en sag ved domstolene, i tilfælde af uoverensstemmelser med en arbejdsgiver. Det dækker ikke den altafgørende overenskomstdannelse, brug af det fagretslige system, og det dækker ikke muligheden for kollektivt sammenhold og tillidsrepræsentanter på den enkelte arbejdsplads (eller erhversområde), fordi de gule medlemmer i sagens natur er spredt over det ganske land og arbejdspladser.

Vi må konstatere at der er ganske mange som vælger LO-"familie", og den øvrige overenskomstbærende fagbevægelse, fra. Det har fagbevægelsen endnu ikke formået i tilstrækkelig grad at udnytte, som en udfordring til at revurdere sin egen situation. Den har i årtier levet i en glasklokke med stigende indtægter og faldende konfliktomkostninger. Hvad det har medført af tornerosesøvn, umage lønninger og kammeratlige gerninger er en helt anden historie. Den historie **må** den overenskomstdannende fagbevægelse vågne helt op til.

Denne historie handler om, at den rigtige fagbevægelse nu endelig tager til genmæle. Ved dette års overenskomstforhandlinger er medtaget krav om visse overenskomstgoder, som forbeholdt de medlemmer som betaler til overenskomstdannelsen. På en allerede indgået overenskomst i bagerfaget, er kravet accepteret. Arbejdsgiverne generelt klager og vrider sig, kalder det eksklusivitet af bagdøren, og det vil de aldrig gå med til og sikke en uorden med administration af overenskomsten. Men kravet er højt placeret på dagsordenen, og forsvinder næppe igen.

Det mest interessante har imidlertid været de gules reaktion. Både de kristelige og Johnny Nim i Esbjerg-huset råber om "usolidaritet". Det er næppe muligt at finde et ord på dansk som stærkt nok kan karakterisere dette, at netop de 2, de kristelige og Johnny, snakker om *usolidaritet*. Vi plejer at kalde det hykleri, men det er alt for mildt et ord.

I en radioudsendelse på P1 mødtes LO-formanden og Johnny Nim til diskussion om denne sag. Johnny Nim gentog igen og igen et tal på hvor mange sager Esbjerg-huset førte mod arbejdsgivere om lønforhold (altså lønforhold efter de overenskomster som den egentlige fagbevægelse indgår og vedligeholder). Jamen, den service kan da et hvilket som helst forsikringssselskab tilbyde til den samme pris. På samme måde som de kan tilbyde tillægssikringer til dagpengeudbetalinger. Det gør ikke forsikringssselskaberne til fagforening eller a-kasse. Endelig raslede Johnny Nim med sablerne og mente at han med sine 50.000 medlemmer også kunne kræve at komme til forhandlingsbordet. Hvilket fag/arbejdsplads? Hvilket forhandlingsbord?

Både de kristelige og andre forsikringsssystemer på arbejdsmarkedet, kunne være interessante udfordrere for en noget gammel og støvet fagbevægelse. Indtil videre har de blot hyklet og tyvagtigt misbrugt ordet "fagbevægelse". *Se i øvrigt side 11 nederst.*

retningslinier for behandling af søfolk

USA ønsker at ændre IMO's retningslinier for retfærdig behandling af søfarende.

Af: Andrew Draper
Oversættelse: ChrP

Ifølge fagforeningsfolk er der gjort pæne fremskridt for at undgå uretfærdig kriminalisering af søfolk, når noget går galt, men man frygter, at USA forbereder endnu en runde med ændringer til de retningslinjer, som allerede er blevet vedtaget af IMO (International Maritime Organization).

John Bainbridge, som er faglig sekretær i ITF's (International Transport Workers' Federation) afdeling for søfarende siger, at fagforeningsdelen lykkedes med at få en resolution igennem i IMO sidste april, men man forventer nu, at USA er ved at forberede en ny række ændringsforslag.

Retningslinjer for retfærdig behandling af søfarende fra de undersøgende myndigheder i forbindelse med ulykker til søs, Res LEG.3(91), blev vedtaget af IMO's retsudvalg i april 2006. Retningslinjerne blev udviklet af en fælles nedsat IMO/ILO ekspertgruppe og blev ligeledes vedtaget af ILO's bestyrelse i juni 2006.

Retningslinjerne siger at:

- søfarende anerkendes som en specialkategori af ansatte, der har behov for speciel beskyttelse på grund af søfartens verdensomspændende rækkevidde og de forskellige jurisdiktioner, som de søfarende kommer i kontakt med
- søfarende skal behandles retfærdigt i forbindelse med en søulykke og ved efterfølgende undersøgelse og tilbageholdelse af offentlige myndigheder og tilbageholdelsen må ikke vare længere end nødvendigt
- der skal gives råd om hvad der bør gøres af alle involverede efter en søulykke: kyst- eller havnestaten, flagstaten, den søfarendes hjemland, rederiet og den søfarende selv. Fokus på samarbejde og kommunikation mellem de involverede, og på at undgå diskrimination og repressalier mod søfarende på grund af deres deltagelse i undersøgelse
- alle nødvendige forholdsregler bør tages for at sikre en retfærdig behandling af søfarende

”Vi gjorde rimelige fremskridt,” siger Bainbridge. ”Vi har langt fra løst problemerne, men nu angribes vi igen. Næste møde i IMO’s retsudvalg (i oktober 2007) bliver endnu et forsøg på at ændre tingene fra amerikansk side.”

Han siger at det centrale problem for amerikanerne er, at de ikke accepterer den søfarendes ret til at tie, eller retten til ikke at udtale sig imod egne interesser. Nogle lande har lovgivning som forhindrer, at oplysninger fremkommet i ulykkesundersøgelser kan bruges i retssager, men USA er blandt de lande, hvor lovgivningen ikke forhindrer dette,” siger han.

Et andet problem for USA er resolutionens brede definition af en søulykke. Definitionen er som den er for at beskytte den søfarende mest muligt, men dette passer ikke USA, som ikke går ind for princippet om formodet uskyld... Man skal dog huske, at resolutionens retningslinjer ikke er obligatoriske, hvilket gør det svært at forstå hvorfor amerikanerne er så opsatte på at få dem ændret.”

Han tilføjer: ”De fleste lande er enige om at søfarende ikke bør angribes af lovgivningen. Søfolk står for 95% af verdenshandlen, som sikrer vores velstand... Vi bør støtte denne lovgivning.” Bainbridge siger at de få kriminelle søfolk naturligvis skal stå til ansvar, men tilføjer: ”Lad os ikke gøre den søfarende til syndebuk for alt der går galt.”

ISF (International Shipping Federation), som er redernes organisation siger: ”Branchen er meget skuffet over, at IMO’s retsudvalg er blevet presset af USA til at genoptage processen, på grund af mulige konflikter med den amerikanske

John Bainbridge, ITF

politik vedrørende behandling af terroristænkte.”

Der kommer stadig flere sager, hvor søfolk arresteres efter episoder med forurening og ulykker. I marts 2006 præsenterede shippingorganisationen BIMCO sine resultater for IMO. Resultaterne viste at man havde fundet 43 sager, hvoraf 37 var endt med tilbageholdelse, bødestraf eller frihedsberøvelse. I otte tilfælde blev sanktionerne mod den søfarende indledt før en bevidst handling eller misligholdelse var blevet erkendt eller bevist i retten.

”Problemet er, at sømandens position forværres hver gang der kommer ny lovgivning på området,” siger Bainbridge.

Han siger, at USA er det ”mest aggressive land”, når det kommer til kriminalisering af

søfolk. Canada har også indført egne regler, som kan være aggressive, siger han. Disse ligner det Europæiske direktiv om strafsanktioner for skibsforurening, som kan udsætte søfarende og landbaseret personale for store bøder samt fængselsstraf for tilfældig forurening. Direktivet trådte formelt i kraft i juli 2005.

Frankrig har aktivt forfulgt søfarende, men har modsat andre været villig til at løslade dem mod kaution. Spanien indtager ligeledes en hård linje.

Det er ITFs håb at der ikke kommer ændringer til IMO retningslinjerne, som vil svække den søfarendes position. Man frygter, at endnu en underminering af den søfarendes beskyttelse, vil gøre det endnu sværere at rekruttere unge mennesker til området. "Problemet er, at vi ikke kan holde på folk til søs. Kriminaliseringen er dråben der fik bægeret til at flyde over."

ITF vurderer, at der er omkring 1-2 mio. søfarende i verden. Organisationen overvejer hvordan man bedst kan rådgive de søfarende, som ofte er uvidende om deres rettigheder. ITF mener dog, at de søfarendes egen nationale fagforening (eller arbejdsgiver) bør være den første forbindelse i disse sager.

Bainbridge tilføjer, at man fører samtaler med ISF om at stille skriftlige retningslinjer til rådighed for søfarende. "Det diskuteres med rederne hvad vi kan gøre. Vi har desuden selv søgt juridisk rådgivning for hvor langt vi kan gå."

Ifølge Bainbridge er det retten til ikke at udtale sig, der gør sagen spidsfindig, da dette alene i nogle lande kan føre til retsforfølgelse. "Vi vil helt sikkert gøre noget, men er nødt til at være ekstremt forsigtige."

OK-forhandlinger 2007

Hjemmeside:

På vores hjemmeside: www.co-sea.dk, kan du foroven finde et markeret link "OK-FORHANDLINGER", hvorfra du kan komme til en intern sektion som kræver adgang med navn (som skrevet bagpå dette blad), samt fødselsdato.

I sektionen kan du finde:

- 1) En kalender for aftalte forhandlingsmøder.
- 2) Eksterne og interne nyheder vedrørende overenskomstforhandlingerne.
- 3) Et debatforum, hvortil alle er velkomne til at skrive og stille spørgsmål, osv osv af skrivelyster.

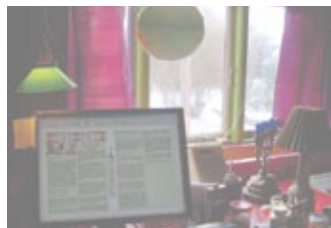
Status:

Seneste betydende nyhed før redaktionens slutning, var sammenbrud i forhandlingerne den 8. februar på industriens område for 240.000 ansatte.

Der sker ikke noget egentligt nyt på nogen andre områder før "industrien" er færdigforhandlet.

Lodskonflikt

De danske lodser har varslet konflikt med virkning fra 1/6-2007. 113 ud af 135 lodser har opsagt deres stilling i protest mod, at det gennem to år ikke har været muligt at få indgået en overenskomst med Farvandsvæsenet.

v/Ole
Strandberg
pr.
11/2-2007

FAGLIGE SAGER og noter

tillæg.

DSRF - Bortvisning af medlem

Et medlem modtog ultimo 2006 besked fra sin arbejdsgiver om, at han var afskediget. Brevet var dateret samme dato, som arbejdsgiver angav at lønudbetaling ophørte, hvorfor foreningen behandler sagen som en bortvisning.

Da medlemmet ikke forud for bortvisningen havde modtaget nogen form for advarsel, og da arbejdsgiver ikke overfor organisationen har angivet grunde, som kunne begrunde en bortvisning, behandles sagen som en uberettiget bortvisning.

JEI

MS - Mønstringstillæg i Scandlines

Foreningen har indleveret klageskrift over Scandlines med påstand om overenskomstbrud. Det har været længe undervejs og været forsinket af forskellige årsager.

Scandlines har gennem en længere år-række udbetalt mønstringstillæg til hele besætningen ombord på et af rederiets skibe. Medio 2006 varslede rederiet pludseligt, at det fremover alene var den mønstrede besætning der skulle modtage

Det er foreningens opfattelse, at dette er i strid med overenskomstens ord, og i strid med rederiets egen praksis for det pågældende skib.

JEI

MS - Bjærgning i Esvagt

Sagen er fortsat under juridisk behandling, hvor parterne vurderer på muligheden for at løse den udenretligt.

JEI

DSRF - Usaglig opsigelse, kontraopsigelse i NAL

Fire medlemmer blev opsagt ultimo 2006. Forud for opsigelserne lå en lang periode med samarbejdsproblemer, som medlemmerne søgte at adressere på et møde med ledelsen.

Det ene medlem havde selv i forvejen opsagt sin stilling, hvorfor der retsligt er tale om kontraopsigelse i dette tilfælde.

Foreningen har fra medlemmerne modtaget en udførlig rapport.

På forespørgsel fra foreningen, har rederiet oplyst tilpasninger som baggrund for op-

sigelserne, hvilket ikke stemmer med den forklaring medlemmerne modtog mundtligt i forbindelse med opsigelserne.

På baggrund af rapporten og hændelsesforløbet er det foreningens opfattelse, at der er tale om usaglig opsigelse af medlemmerne, og vi har derfor begæret organisationsmøde.

JEI

DSRF - A-kasse karantæne

A-kassen STA har udstedt 3 ugers karantæne til et af vores medlemmer, med henvisning til selvforskyldt ledighed. Mere præcist på baggrund af et særligt regelsæt, under selvforskyldt ledighed, hvorefter medlemmet ikke må acceptere et kortere opsigelsesvarsel end aftalt, - så er der tale om en slags selvforskyldt ledighedsdato og der udstedes karantæne på 3 uger.

Et medlem havde i 2006 arbejdet det meste af året på en lille serveringsvirksomhed som var indlejet på en kroagtig historie. En dag fik medlemmet at vide at arbejdet ophørte, på baggrund af uenighed med udlejeren og øjeblikkelig fraflytning fra kroen. Der var i øvrigt ikke nogen penge at betale tilgodehavende løn med. Ophørsdato var den 3. i måneden og seneste lønmåned forud var afregnet. Løn afregnes i virksomheden fra den 20. til den 19. i efterfølgende måned. I følge kontrakten var der 30 løbende dages opsigelse i ansættelsesforholdet.

Medlemmet har henvendt sig til foreningen, og vi har selvfølgelig indledt en retslig forfølgelse af medlemmets krav på 13 dages løn plus 30 dages opsigelsesvarsel mv (juridisk behandlet som usaglig bortvisning). Kontakten til virksomheden er af en

noget tyndbenet slags hvor to mennesker i et ApS henviser til hinanden. Vi fortsætter indtil enten virksomheden har betalt, eller retskravet er overgået til Lønmodtagernes Garantifond via en konkurs, som endnu ikke er begæret af nogen kreditorer så vidt foreningen er orienteret.

Ovennævnte situation er i følge a-kassen, at sammenligne med accept af for kort opsigelsesvarsel.

Foreningen er ikke enig og vi agter at anke afgørelsen. Det er muligt at en konsekvent logisk fortolkning af regelsættet betyder karantæne, uagtet karantæne formodes at have en forudsætning om en reel "forsyndelse" fra medlemmets side. Det er i givet fald en selvmodsigelse i selve regelsættet. Men når foreningen på medlemmets vegne forfølger retskravet, kan der efter vores bedste overbevisning aldrig være tale om "accept af for kort opsigelsesvarsel". Man kan så spørge sig selv hvordan "Palle alene i verden" står i en tilsvarende situation? Vil han ubetinget ifalde karantænen hvis ingen retsforfølger arbejdsgiveren? Efter teksten ja.

For fuldstændighedens skyld skal det siges at a-kassen vil annullere karantænen og efterbetale *hvis og når* vi kan få godtgjort betalingskravet helt eller delvist. Det er vi imidlertid ikke tilfredse med. Karantænen skal efter vores mening ikke udstedes, og vi anker altså.

DSRF - Ingen dagpenge i 10 dage

Et medlem blev af FTF-A udelukket fra dagpenge i 10 dage, med tilbagevirkende kraft og med baggrund i en telefonisk samtale om rådighed. Medlemmet var opsagt fra tidligere arbejde på grund af alkoholproblemer. I meget lang tid var

den pågældende i forskellige behandlingsforløb som på et tidspunkt lykkedes med totalt fravalg af alkohol. Efter behandlingsforløbet var der udstedt sygemelding og medlemmet fik sygedagpenge i en lille måned. Ved en samtale i socialforvaltningen mente en afløser-sagsbehandler, at vores medlem måtte kunne raskmeldes og en erklæring om dette blev underskrevet. Herefter meldte vores medlem sig ledig og indsendte ledighedspapirer til a-kassen. I ledighedserklæringen skrev medlemmet som grund til arbejdsophør ”Undertegnede er blandingsmisbruger. Har været nu i 3 behandlingsforløb”. Begrundelsen, som omhandlede et arbejdsophør mere end et halvt år tidligere, gav naturligt anledning til en opringning fra a-kassen, der anmodede om yderligere forklaring. Herefter blev der skrevet et telefonnotat hvorefter medlemmet slet ikke havde stået til rådighed for arbejdsmarkedet i den forløbne periode på ca. 10 dage.

Sådan er hovedridset i en i øvrigt meget mere kompleks sag. Det er foreningens opfattelse at telefonnotatet er skrevet med en slags ”ført hånd”. Notatet kunne med samme ret have konstateret, at medlemmet af psykologiske årsager måtte erkende, at en ny sygemelding var nødvendig, men at tilmeldingen som arbejdsledig for de 10 dage selvfølgelig var reel. Vi har anket historien til Arbejdsdirektoratet og **ikke** fået medhold. Vi anker nu videre til Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Heldigvis har foreningen haft mulighed for at hjælpe medlemmet i et møde med socialforvaltningen i den pågældende kommune, og ved en særlig økonomisk håndsrækning i en svær social situation. Men de 10 dage udestår! Det bliver givetvis en sag op af bakke fordi sagens kerne måske afgøres definitivt med sagsbehand-

lerens formulering i telefonnotatet.

Sømændenes Forbund

På forbundets seneste generalforsamling annoncerede formand og en faglig sekretær, hvervekampagne blandt Metal Søfarts medlemmer. I følge december-nummeret af ”Ny Tid”, udtalte faglig sekretær Morten Bach således: ”Metal Søfart er en pine for den seriøse fagbevægelse, så derfor kan I som tillidsfolk roligt gå ud og få fat i alle de medlemmer, I kan, for eksklusivt aftalerne og 80-20-bemandingen gælder ikke længere”. Udtalelsen blev understøttet af formand Søren Sørensen som fulgte op: ”Det er nu 43,25 kr. dyrere at være medlem af Metal Søfart end i Sømændenes Forbund, og det er jo fint, når vi nu skal ud og rekruttere nye medlemmer til forbundet.”

Tilbage i 80-erne forsøgte Sømændenes Forbund sig med en lignende hvervekampagne, dengang særlig rettet mod medlemmer af Dansk Sø-Restaurations Forening. Det førte til en mangeårig isolation af Sømændenes Forbund i forhold til de øvrige søfartsforeninger. Der er en tid for alting, og der var også en tid for Sømændenes Forbund. Engang førte de an i kampen for anstændige forhold for den menige danske sømand. I dag fører de an i en kamikaze-aktion mod dansk søfart.

Hurtigruten udvider

Den norske ”Hurtigruten”, som er kendt for sine oplevelsesrejser op langs Norges kyst fra Bergen til Kirkenes, udvider nu sit fartsområde til at inkludere Grønland som vil blive besejlet med MS ”Fram”. Allerede nu besejles Antarktis og Svalbard på krydstogter, og fremover skal Grønland altså inkluderes.

MS Nordnorge utenfor Kirkenes en kald vinterdag.

Foto: Hurtigruten/Halgeir Henriksen

Blokade mv mod Folmer & Co.

Søfartens ledere har varslet stillingsblokade mod Folmer & Co. Blokaden trådte i kraft 22. januar og har til formål at opnå overenskomst med rederiet, bl.a. baseret på en 1:1-ordning, som allerede eksisterer med Rederiforeningen af 1895 og Rederiforeningen for mindre Skibe. Seneste overenskomst med rederiet udløb den 1. september 2004, og siden har foreningen uden held forgæves forsøgt at indgå overenskomst med Folmer & Co.

Foreningen stiller medlemmer som allerede er ansat i rederiet frit eller om de vil søge andre græsgange hvor overenskomst med 1:1-ordning længe har været en realitet. Blokaden fortsætter indtil rederiet har tiltrådt et af to fremsendte forslag

til ny overenskomst.

Stillingsblokaden fra Søfartens Ledere er nu ikke det eneste problem rederiet har. Også Søfartsstyrelsen har mistet tålmodigheden med Folmer. Årsagen er manglende effektivitet med viljen til at overholde gældende forskrifter for skibsfarten. For tiden er der reel risiko for at rederiet helt mister retten til at drive søfartsvirksomhed, og de enkelte skibe får forbud mod at sejle.

Henrik Berlau og Greenpeace

30. december skrev vi bl.a. i vores nyheder på hjemmesiden:

"I gårsdagens udgave af DAGEN, kunne vi citere flere landsdækkende medier for en nyhed om "Sea Bird" fra rederiet J. Poulsen, som pt sejler med brugte radioaktive brændselsstave fra Australien og formentlig til USA. Lasten er efter sigende godkendt efter alle forskrifter og involverede. Berlau fra 3F og Greenpeace skød imidlertid med skarpt mod fragten. Berlau med henvisning til at et andet J. Poulsen skib sank i Middelhavet i 2003 med en last våben (efter lasten havde forskubbet sig), og Greenpeace med henvisning til at fragten skete med et rederi af blakket ry."

Denne nyhed kunne man så klø sig en del i nakken over. Burde rederiet have forbud mod farligt-gods-sejladser, efter en ulykke i Middelhavet 2003? Og fulgte Greenpeace mon ikke bare op på oplysning fra samme Berlau, om at rederiet havde "et blakket ry" - på samme baggrund, eller fordi de var kendt for at sejle med våbenlaste?

Både våben og atomkraft kan man med god ret have sine meninger om. Men det var nok ikke her en eventuel pointe skulle findes. Det fremgik tydeligt 4. januar af 3f's

hjemmeside, som væsentligst handlede om skibet som et DIS-skib med blandet nationalitetsbesætning. Der var lejlighed til endnu engang at tale om retsløse og uvidende filippinere. Den bagvedliggende overskrift er - næsten - altid det frygtelige DIS-register.

Det kan undre at medierne stadig gider bruge Berlau til at frempiske den slags overskrifter.

Bladet "Søfart" ironiserede en del over historien i årets første eksemplar d. 5. januar, på forside og side 2. Blandt andet undrede Erik Brandt-Jensen sig over, at medierne fik "Berlau og Greenpeace" til at være "søfartsorganisationer og miljøgrupper" (med Ritzau og Danmarks Radio som "velvillige eksponenter").

I artiklen gennemgås faktuel lasten og skibet er godkendt af alle involverede myndigheder. At rederiet er særlig udvalgt til den slags transporter af USA og Australien, og at skibet som sank i 2003 efter Søfartsstyrelsens ulykkesrapport frikendte såvel rederi som besætning for ansvar.

Og så en hel del forundring over at pressen stadig ynder denne faglige sekretær som førstevalg til en maritim historie uanset at oplysninger er både useriøse og fejlbehæftede.

Den noget usædvanlige artikel i Søfart fik en læser op af stolen, med et læserbrev i efterfølgende nummer af Søfart. Læseren mener at artiklen var "et skrækeksempel på indspisthed, indforståethed og mangel på journalistisk tilgang til stoffet". Søfart skal holde sig til længde, bredde, skruerakselhastigheder og byggeår, eller også bare "tone rent flag og klart lade det fremgå, at der her er tale om et blad, der alene

er sat i verden for at fremme Danmarks Rederiforenings interesser".

Det er jo en interessant diskussion. Må Søfart mene noget om noget som helst? Og hvad med os andre, skal vi altid i frendens og broderskabets navn lade stå til uanset hvilket vrøvl der bliver kolporteret i pressen af Berlau?

Her på redaktionen mener vi, at Erik Brandt-Jensen's artikel d. 5. januar "Når røgen fra en skorsten bliver til paddehat-teskyer", var et forfriskende pust fra et ellers noget "tørt" søfartsblad.

Det gule hus i Esbjerg

"Fagforeningernes medlemmer må ikke deltage i ulovlige strejker eller andre forbunds konflikter."

Den overskrift kan man finde på Johnny Nim's hjemmeside for det såkaldte "faglige hus" i Esbjerg. Videre kan man læse, at medlemmerne ikke må deltage frivilligt i strejke, hvilket rodes rundt i teksten med "overenskomststridige arbejdsnedlæggelser".

Som man læser den samlede tekst er alle strejker overenskomststridige, og det er de vel også for Johnny Nim, som ikke **har** nogen overenskomster. Til sammenligning findes i de få eksisterende kristelige overenskomster, altid en afsluttende fredsklausul.

Hvis medlemmerne i Esbjerg, **skulle** risikere det uheldige, af deres overenskomstorganiserede kollegaer at blive forhindret i at møde på arbejde, så kan de *teoretisk* få hjælp.

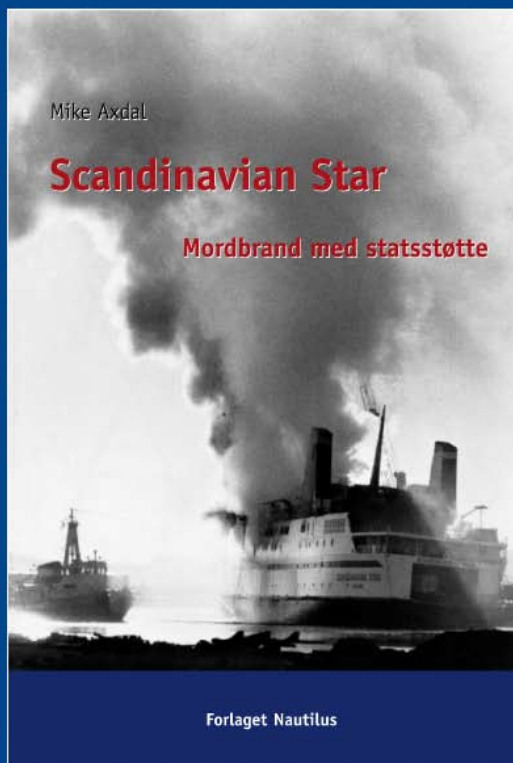
Og det kalder han solidaritet!

Jeg kravler hen over livløse mennesker og møder kæmpe med andre, der stadig er i live, men ligger i tejen og på tsk hiver fat i mig og rår og spåler. Jeg kæmper mig fri af dem og kravler og kravler og kravler. Jeg kan mærke at træfterne er ved at slippe op. Jeg er ved at kollapse og snapper efter vejret. Fløgen river i mit svælg, min

Bognyhed

Scandinavian Star

- mordbrand med statsstøtte

Læs Mike Axdals rystende beretning om færgekatastrofen, der kostede 159 menneskeliv. En enestående dokumentar bog om en tragedie, som ingen ønsker opklaret.

289,-

Hos din boghandler nu!

SCANDINAVIAN STAR

grådighedens skibskatastrofe

Forlaget Nautilus

256 sider

ISBN 87-90924-94-0

Det sidder stadig på nethinden. Natten til den 7. april 1990 brændte spekulations-skibet "Scandinavian Star" i Skagerrak med 395 passagerer og 98 besætnings-medlemmer ombord. Skibet var på vej fra Oslo til Frederikshavn efter ganske få dage i drift på denne rute. 159 mennesker omkom i flammer og røg denne nat i Skagerrak. Billederne sidder på nethinden af to grunde. For det første på grund af det voldsomme scenarie med døende mennesker kravlende fortabte rundt i røgfyldte gange, og for det andet, på grund af de historier som efterfølgende fyldte aviserne. Skibet var - som det ofte sker! - hastet i drift. Bekvemmelighedsflag og danske interesser i vanskeligt gennemskuelige konstruktioner. International besætning med grove sprogproblemer involveret. Ingen sikkerhedsøvelser - ingen sikkerhed.

Mike Axdal var med fra den allertidligste start. Ikke som passager. Han havde et lille entreprenørfirma som havde aftaler om malerarbejde mv ombord. Før katastrofenatten havde han, hans far og storebror, arbejdet ombord på rejse fra Frederikshavn til Oslo. De var kaldt ud til urgent efterarbejder bl.a. på krav fra besætningen. Axdal's far og bror var blandt de omkomne, og det får afgørende betydning for noget som, med tiden bliver til et livsprojekt for Axdal. Han bider sig fast i bortforklaringer og omsvøb. Firmaet og privatøkonomi sygner hen og familie sat til side. Der er kun energi til én tanke. Hvem var skyldige og hvorfor?

Den personlige historie er et drama for sig. Den fortælles stykvis og kulminerer på sin

vis i 1997 hvor Mike's hustru dør, angiveligt på grund af selvmord. Syv år med Mike og "Scandinavian Star" i dagligstuen! Så kunne det ikke bære mere, tænker man. Også ved dette dødsfald er der mystiske omstændigheder og man får let kuldegysninger ved tanker om mafiametoder til at lukke munden på fortælleren. Men han fortsætter - måske blot med endnu mere styrke og blodtørst. Et senere nyt ægteskab med en hustru som går i partnerskab om historien, cementerer at Mike's livsgerning fik sine rødder i rædselsnatten den 7. april 1990.

I hele det personlige drama er der tung skyld og gæld. En far og en bror var ombord alene på Mike's personlige foranledning, som hjælpere i hans arbejde og forretning. De knoklede på ordre fra en ubehagelig, upålidelig og snævertsynet arbejdsgiver. Den personlige fortælling skæmmer ikke bogen eller dens målsætning. Som Mike åbenhjertigt siger, igen og igen, han er bare en bonderøv som ikke kan lade være. Tværtimod, uden den personlige historie, ville de astronomiske ressourcer som skal mobiliseres for at vedvare, i 16 år, for at løfte sløret for en katastrofe med baggrund i griskhed, som alle andre ønsker glemt og begravet, ikke have været tænkelige.

Stykke for stykke skruer Mike Axdal sig i en dybere konsistens af sin egen forklaring. Vi husker nok alle de to spradebasser af lumre og direkte ækle spekulanter som straks kom i mediernes søgelys. Ole B. Hansen og mere i skyggen pengemanden Henrik Johansen. De to og skibets kaptajn Hugo Larsen, bliver senere dømt for at have overtrådt loven om sikkerhed på skibe (6 måneders fængsel). Brandårsagen bliver

I TRYKTE UDGAVE BILLEDE AF SLUKNINGSARBEJDET I LYSEKIL

hurtigt fastslået som værende ”en påsat brand”, og en indebrændt ex-pyroman som findes på passagerlisten bliver lynhurtigt udråbt som den skyldige. Erik Mørk Andersen var dømt i 1976 for brandstiftelse og arbejdede nu som lejlighedschauffør. Han var tilfældigt ombord med en trailer og skulle egentlig have været med Stena Line hvor der var udsolgt. Der blev aldrig fundet vægtige tekniske beviser mod Erik Mørk Andersen, men han var for hånden som en mulighed. Politiet henlagde senere sagen og der blev aldrig rettet søgelys mod andre.

For offentligheden fik Erik Mørk Andersen lov at stå som den skyldige småtossede brandstifter, som sendte 158 mennesker i døden sammen med sig selv. Og Eriks efterladte fik aldrig stillet et forsvar til rådighed, til trods for at norsk politi gik ud i pressen og dømte Erik som en af de værste kriminelle i nyere tid. Det på trods af at der blev registreret 6 påsatte brande på skibet, hvoraf flere var påsat efter ex-pyromanens egen død, i følge Axdals bog.

Mike Axdal retter i bogen mere og mere koncentreret søgelyset mod pengestrømmen omkring skibet. I slipsporet følger også det egentlige ejerskab og mulig grov skattespekulation. Skibet bliver af en konsulent i Lloyds Register i London vurderet til ca. 10 millioner dollar. Men det var kaskoforsikret for 24 millioner dollar. Forsikringssummen var baseret på en købsaftale på 21,7 millioner dollar som Henrik Johansen i følge en aftale skulle betale for skibet. Der er noget helt galt og det er ikke konspirationsgalskab at forestille sig, at de 14 millioner i forskel mellem værdi og kaskosum, har været tilstrækkelig motivation for kyniske bagmænd. Det er heller ikke et dårligt gæt at de 21,7 millioner dollar er et blufnummer til fordel for tegning af forsikring og personlig skattesvindel. Det er på den slags boldgader de professionelle finanssvindlere boltrer sig i skuffeselskaber, fremmede lande og uigennemskuelige kontraktforhold.

Følg pengene! De store penge, forsikringspengene, går over dammen til USA.

Nærmere bestemt SeaEscape som får ud-betalt forsikringen på grund af pant i skibet. Det sker allerede i juni 1990. SeaEscape er et "eventyr" afledt af DFDS's tidligere USA-eventyr med mislykket passagertrafik fra New York.

I dette, amerikansk ejede, Bahama-registrerede selskab, huserer en anden dansker, Niels-Erik Lund, tidligere finansmedarbejder i DFDS og senere ivrig selskabsstifter i USA. I den Skandinaviske historie spiller han ingen rolle. Men røgen fra bogen blæser til hans side.

Et par besætningsmedlemmer fra "Scandinavian Star" er flettet ind i Mike Axdal's spekulationer om mulige emner til nærmere undersøgelse. Han angiver vægtige grunde til at en sådan undersøgelse skulle foretages, men det er aldrig sket. Myndighederne slog sig til tåls med den mislykkede pyroman, med og mod hvem man posthumt henlagde sagen.

Der har været flere retssager med Mike Axdal involveret efter 1990. Senest i Oslo i 2006 hvor sagen blev erklæret for færdig.

Bogen er absolut anbefalelsesværdig. Er det en galsindet konspirationsteoretiker som af personlige grunde ikke kan slippe sit hævn tog? Eller er det realvidenskabelig retsbelæring fra en "bonderøv" som taler myndigheder og kyniske spekulanter til vægs? Læs og døm selv! Mike Axdal fortsætter med planer om en bog om borgeren mod retssystemet.

PS: En lille bøn til Nautilus - og andre forlag for den sags skyld. Lad dog for pokker være med at bruge så meget glimmer i papiret ved trykning af bøger hvor tekst er det essentielle. Ganske vist er det flot, til billeder, men det irriterer og generer læsningen, specielt i elektrisk lys.

OleS

Fakta om branden på Scandinavian Star

- 7. april 1990: Skibet brænder i Skagerak. 158 mennesker mister livet, og yderligere en person dør senere som følge af branden. Skibsvraget bugseres til byen Lysekil i Sverige.
- 10. april 1990: De norske, svenske og danske myndigheder aftaler at dele efterforskningen i tre punkter: Norge efterforsker selve brandstiftelsen. I Danmark retsforfølges ejeren for manglende sikkerhed. I Sverige tager man sig af brandtekniske spørgsmål.
- 11. april 1990: Sø-forhøret indledes i København.
- 3. december 1992: Sø- og Handelsretten idømmer Henrik Johansen og hans direktør Ole B. Hansen 40 dages fængsel, og den norske kaptajn Hugo Larsen idømmes fængsel i 60 dage for brud på reglerne om skibes sikkerhed.
- 22. november 1993: Højesteret afsiger endelig dom: Henrik Johansen, Ole B. Hansen og Hugo Larsen idømmes alle seks måneders fængsel. Ole B. Larsen gemmer sig for myndighederne og undgår derved helt fængselsstraf, da hans dom forældes i 1998.
- 1993-2006: Støttegruppen for Scandinavian Star ansøger i både Danmark, Sverige og Norge om at få sagen genopta-

get. De mener ikke at de rette er blevet dømt.

- Januar 2005: Rigsadvokaten i Danmark afviser for tredje gang at genåbne sagen.
- Maj 2005: Tingsretten i Oslo afviser at en af de overlevende, Mike Axdal kan føre sag om Scandinavian Star i Norge. Tingsretten fastslår at sagen er forældet efter norske forhold.
- 22. juni 2006: Folketingets retsudvalg skal diskutere et udkast til en undersøgelseskommission fra de fire partier: Dansk Folkeparti, SF, Radikale Venstre og Enhedslisten.

DR Nyheder/Politik, 14/6-2006

NORGES OFFENTLIGE UTREDNINGER

Når man taler med Søfartsstyrelsen i Danmark, vil man forstå at skibskatastrofen fik særdeles stor indflydelse på en lind strøm af følgelovgivning, særlig for så vidt angår rutefratik med passagerer som anløber dansk havn, uanset flag og nationalitet.

En skandinavisk rapport udgivet på norsk foranledning og ansvar, gennemgår på 206 sider, en række tekniske forhold ved ulykken. Rapporten er yderst detaljeret og saglig, og indeholder en lang række kritikpunkter og afsluttende anbefalinger. Rapporten beskriver også detaljeret besætningsforudsætninger og adfærd under branden. Rapporten er fra: "Norges offentlige utredninger" og hedder "Scandinavian Star-ulykken 7. april 1990." Det er faktisk "god" læsning.

Et lille klip fra bogen:

Ole er Ole B. Hansen.

Ole gav mig nogle tegninger af skibet, som jeg skulle tage med over til teknikeren, så der kunne blive målt op, og vi kunne få bestilt vores materialer.

'Hvad skal der på væggene?' spurgte teknikeren.

'Glasvæv, hvis det skal være rentabelt. Det holder længe, men det tager tid at sætte op', mente jeg.

Teknikeren ringede til Ole for at få bekræftet, at der skulle glasvæv op.

Ole var ligeglad. Det skulle bare være det billigste.

Hos Sadolin-grossisten i Slagelse blev teknikeren igen i tvivl, da jeg bestilte store mængder glasvæv.

'Jeg synes jeg hørte Ole sige noget andet'.

'Så ring til Ole og find ud af det'.

Teknikeren kom tilbage efter at have snakket i telefon med Ole.

'Savsmuldstapet? På et skib? Det går ikke, det er brandfarligt', indvendte jeg og ringede selv til Ole.

'Hvad skal der på væggene, Ole?'

'Savsmuldstapet'.

'Det er ikke godkendt, det er brandfarligt'.

Det er det billigste, der skal savsmuldstapet op'.

'Hvis der sker noget, Ole, så tager du ansvaret'.

'Ja, ja'.

Jeg kunne have nægtet. Men jeg havde fortalt ham, at det var brandfarligt, og at det ikke var godkendt. Han påtog sig det fulde ansvar, og jeg bøjede mig.

Vi fik bestilt materialerne og kørte tilbage til kontoret for at få de officielle papirer bragt i orden og få de sidste instrukser. Ole havde en ordrebekræftelse klar, men

Konsulent til Metal Søfart

Dansk Metal søger en konsulent til Metal Søfart.

Som konsulent i Metal Søfart vil du organisatorisk være placeret under Dansk Metal's Forhandlingssekretariat men vil i det daglige arbejde fungere som faglig medarbejder i CO-Søfart, som er placeret i Rødovre.

Arbejdsopgaverne er primært at forhandle overenskomst, løn- og ansættelsesforhold, samt faglig sagsbehandling inden for det maritime område dækket af CO-Søfart.

Kvalifikationskrav.

Du skal:

- have kendskab til arbejds- og ansættelsesforhold på det maritime område.
- have kendskab til Sømandsloven og DIS-loven.
- have erfaring med organisationsarbejde.
- have kendskab til arbejdsskade- og arbejdsmiljøforhold til søs.
- have kendskab til uddannelsesområdet inden for Dansk Metal's maritime uddannelser.
- have indgående kendskab til edb, datasøgning og tekstbehandling.
- være god til at formidle kompliceret stof skriftligt og mundtligt.
- være indstillet på rejsearbejde i forbindelse med medlemsservice og rekrutteringsarbejde – herunder internationalt organisationsarbejde.

Da arbejdet på det maritime område foregår i et internationalt miljø, er det en forudsætning, at ansøgeren behersker engelsk såvel skriftligt som mundtligt. Endvidere vil ansøgere med erhvervserfaring fra skibe i world wide fart blive foretrukket.

Ansøgning sendes senest mandag den 26. februar 2007 til Dansk Metal, Nyropsgade 38, 1780 København V., att.: Forbundsformand Thorkild E. Jensen

MS-internt

Runde fødselsdage i perioden 24. januar 2007 til 20. april 2007

Tillykke 50 år

Niels Berthelsen – fylder 50 år den 6. marts 2007

Jens Peter Frøkjær – fylder 50 år den 14. april 2007

Tillykke 60 år

Jørn Knudsen – fylder 60 år d. 1. marts 2007

Ole Pedersen – fylder 60 år den 3. marts 2007

Bjørn Bregning Karlsen – fylder 60 år den 5. marts 2007

Hans Erik Jensen – fylder 60 år den 12. marts 2007

Niels Kofoed Nielsen – fylder 60 år den 31. marts 2007

Karsten Birger Taubert – fylder 60 år den 5. april 2007

Tillykke 65 år

Povl Vallø Pedersen – fylder 65 år den 26. februar 2007

Carl-Erik Nybo – fylder 65 år den 19. marts 2007

Tonny Bernhard Jensen – fylder 65 år den 7. april 2007

Tillykke 70 år

Ib Hansen – fylder 70 år den 3. marts 2007

Find Viby Christensen – fylder 70 år den 7. marts 2007

Jose Cebrian Lopez – fylder 70 år den 21. marts 2007

Hans Erik Jensen – fylder 70 år den 24. marts 2007

Tillykke 75 år

Mogens Henning Meulengracht – fylder 75 år den 1. marts 2007

Finn Thorsen – fylder 75 år den 22. marts 2007

Tillykke 80 år

Kaj Verner August Nitschke – fylder 80 år den 22. marts 2007

Jubilæum

Niels Jørgen Bredtved har været medlem af foreningen i 50 år, 1. april 2007.

DISTRIKSKLUB 8 SØFART REGION HOVEDSTADEN

Det annoncerede julemøde 20. december 2006 er nu bag os. Vi havde nogle fornøjelige timer på restaurant i nærheden af hovedforbundet i København, hvor vi fik en yderst eksotisk julemenu.

Det er så slut med det gamle "Klub 8 Søfart", efter 7 år med mange herlige udflugter og sammenkomster.

Vi starter op påny som "Klub 8 Region Hovedstaden", med flere medlemmer og med møde fredag d. 16. marts i hovedforbundet, Nyrupsgade 39, Kbh. V, lokale 4/2. Vi har lokalet fra kl. 11 til 14 og klubben vil være vært med sandwich og forfriskning.

På sagsordenen er en del praktiske ting til drøftelse. Blandt andet skal vi have afklaret kontingent/brugerbetaling for de i forvejen kontingentfri medlemmer af Metal Søfart (seniorerne), hvis de ønsker at deltage. Med de udgifter vi har til arrangementer vil det yderligere belaste de kontingentbetalende, og det er et ønske at bevare det nuværende kontingent på 10 kr. om måneden i Klub 8. Der er allerede en udmærket seniorklub i området.

Så ser vi gerne en søfarende stille op som bestyrelsesmedlem i Klub 8.

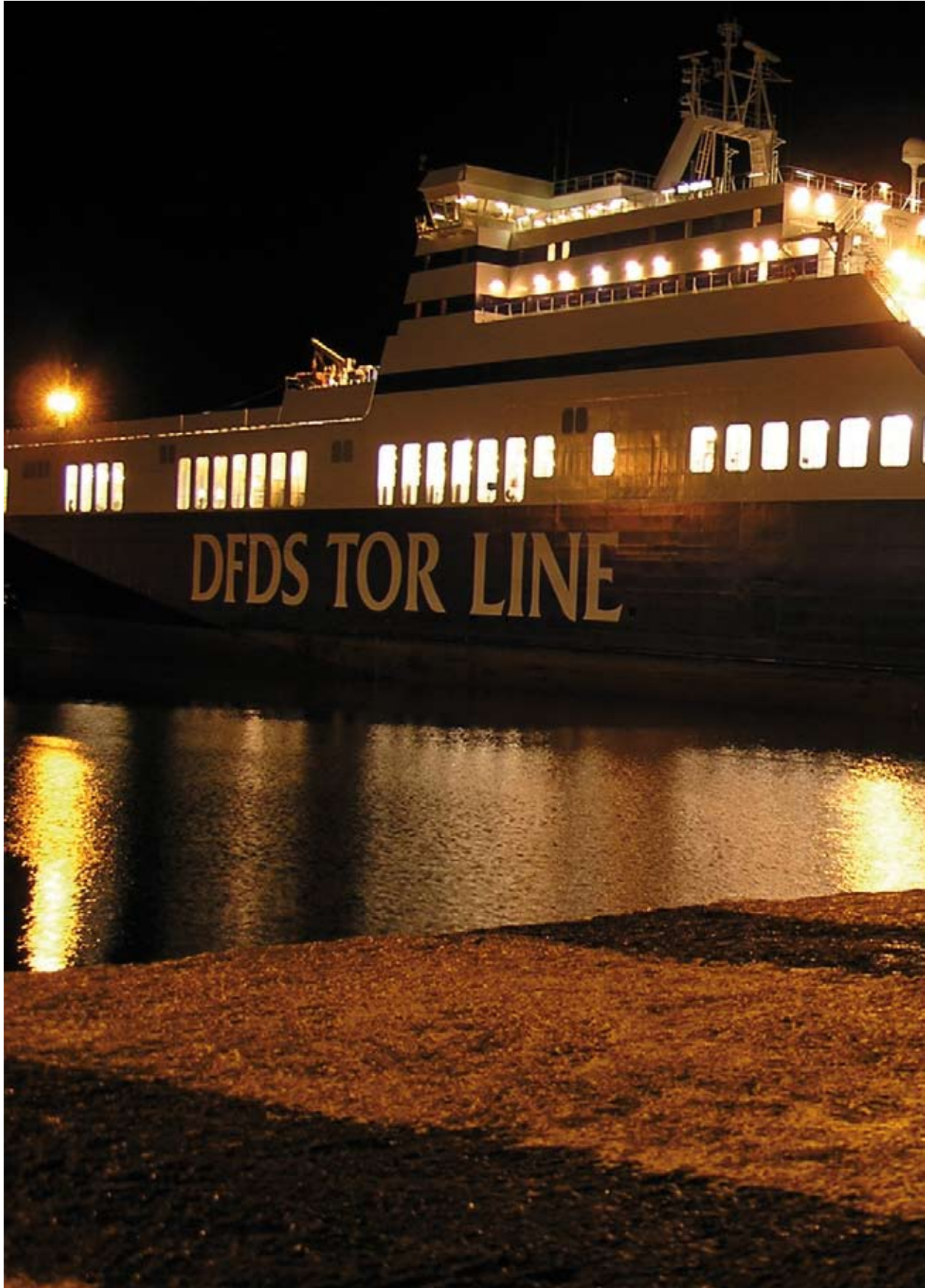
Helmut F. Sørensen-Salz

KONTINGENTSATSER pr. 1/1-2007

Månedligt kontingent Metal Søfart, excl. klub og efterlønsbidrag:

DIS-hyre	11.380 kr. og derover	Kr. 967,25	Det er dit eget ansvar, at du betaler det rigtige kontingent i forhold til hyre eller dagpenge.
DIS-hyre	11.379 kr. og derunder	Kr. 607,00	
DAS-hyre	14.460 kr. og derover	Kr. 967,25	Husk derfor altid at give afdelingen besked, når din hyre ændres.
DAS-hyre	14.459 kr. og derunder	Kr. 607,00	
Dagpengesats	560 kr. og derover	Kr. 967,25	
Dagpengesats	559 kr. og derunder	Kr. 607,00	
Lærlinge		Kr. 194,75	
Efterlønsbidrag		Kr. 398,00	

DFDS TOR LINE

TOR PETUN
KØBENHAVN

Runde fødselsdage i perioden 24-02-2007 til 20-04-2007

Susanne K. Bisgaard – Hjortholmvej 2
A, Rodsted, 9541 Suldrup – fylder **50 år**
d. **19. marts**

Inger Schjeldal – Rønnebærvej 6, 3390
Hundested – fylder **90 år d. 19. marts**

Jannie Hedgaard – Bredgade 20, 5700
Svendborg – fylder **50 år d. 22. marts**

Flemming Larsen – Jydegænget 10,
3730 Neksø – fylder **50 år d. 27. marts**

John Emil Hansen – Grønnegade 8,
Lobbæk, 3720 Aakirkeby – fylder **60 år**
d. **28. marts**

Jørgen Søndergaard Jensen – Hel-
singevej 62, Kr. Helsingø, 4281 Gørlev
– fylder **60 år d. 31. marts**

Jens Alfred Kristensen – Birketinget
12-3, 2300 København S – fylder **95 år**
d. **12. april**

Tove Yding – Strandvejen 60, 1, Fanø
Bad, 6720 Fanø – fylder **50 år d. 16.**
april

Karl Børge Bjerrum – Randbølvej 4,
2720 Vanløse – fylder **70 år d. 20. april**

Jubilæer i perioden 24-02-2007 til 20-04-2007

Elo Barring har den 1/3 2007 været
medlem af foreningen i 25 år.

Per Bo Røngaard har den 1/3 2007
været medlem af foreningen i 25 år.

John Janus Andreassen har den 1/3
2007 været medlem af foreningen i 40 år

og udnævnes der ved til æresmedlem.

Knud Erik P. Fuglsang har den 1/4
2007 været medlem af foreningen i 25
år.

Elly Emma Hansen har den 1/4 2007
været medlem af foreningen i 25 år.

Vi mindes

Ruth Høybye Jensen, f. 12/1 1922, er
afgået ved døden d. 26/11 2006

Frank Ingolf Henriksen, f. 12/6 1945, er
afgået ved døden d. 22/1 2007

Hermed sender jeg Dansk Sø-Restaurations Forening mine hjerteligste tak for den smukke gave på min 70 års dag. Samtidigt sender jeg de bedste ønsker om et godt og lykkeligt nytår til alle medlemmer.

Venlig hilsen

Rudolf Krings

Til foreningen DSRF.

Hjertelig tak til foreningen for udnævnelsen til æresmedlem af DSRF. Ligeledes tak for den flotte gave jeg med stor glæde har modtaget.

Med venlig hilsen

Kjeld F. Larsen

Tusind tak for fødselsdagsgaven jeg modtog i anledning af min 60 års dag. Ligeledes tak til DSRF's medarbejdere for deres hjælpsomhed i det hele taget.

Med venlig hilsen

Birthe Solveig Pedersen

Mange tak for gaven til min 70 års fødselsdag. Med gode hilsener og ønsker for nytåret til alle.

Poul Jensen

Tak for den venlige og anvendelige opmærksomhed ved mit 25 års jubilæum i foreningen.

Med venlig hilsen

Niels Jørgen Skotvig

Hermed tak for lampen jeg modtog i forbindelse med udnævnelsen til æresmedlem d. 1/6 2006. Jeg vil benytte lejligheden til at ønske alle i foreningen,

samt gamle kollegaer, en rigtig glædelig jul samt et godt nytår.

Venlig hilsen

Hovmester Ole Steen Hansen

Tusind tak for de flotte lysestager jeg modtog på min 85 års fødselsdag d. 8. december. De venligste julehilsner og ønsket om et godt nytår.

Med venlig hilsen

Niels Sibbernsen

Mange tak for opmærksomheden på min 60 års fødselsdag d. 23/8 2006.

Med venlig hilsen

Kaj Petersen

Modtag min tak for gaven på min 80 års fødselsdag. Med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår til foreningen og alle medlemmer.

Med venlig hilsen

Chr. Iversen

Sender hermed de bedste hilsener og tak for gaven, ved mit 25 års medlemskab af foreningen.

Carlo Jensen

Mange tak for gaven jeg modtog i anledning af min 50 års fødselsdag.

Med venlig hilsen

Jens Jørgen Poulsen

Tak for blomsterne ved min mand Leo Ravns bortgang d. 25. november 2006.

Venlig hilsen

Kirsten Ravn

Mange tak for gaven ved mit 60 års jubilæum som medlem af Dansk Sø-Restaurations Forening.

Med venlig hilsen

Viggo Bollerup

BornholmsTrafikkens Efterløns- og Pensionistklub har afholdt vores årlige julefest i sagahuset den 7. december 2006. Vi var 65 fremmødte og havde en god fest, med god mad, musik, lidt julelotteri, samt besøg af Julemanden (vi tror stadig på ham). Mange tak til jer for jeres hjælp til arrangementet. Vi ønsker et godt 2007 til alle, samt fremgang for DSRF.

***Hilsen fra os alle i klubben.
Hans Espersen***

Foreningens nye sommerhus vil forventet være til udlejning fra 1. maj. Der kommer nærmere oplysninger i næste nummer af bladet.

*Dansk Sø-Restaurations Forening
fylder 100 år i 2007*

Jubilæumsfest bliver afholdt:

LØRDAG d. 20. OKTOBER

*For dem som ønsker at reservere dagen.
Nærmere i kommende numre af bladet.*

MEDLEMSTILGANG

Ind/Ud nov. 2006

Ind	20
Ud	18
	<u>2</u>

Ind/Ud dec. 2006

Ind	15
Ud	27
	<u>-12</u>

CO-SØFART har fået egen advokat

JOHN E. IBSEN

ALDER: 34

ANSAT DSRF/CO-Søfart 1/2 2007

Hjemvendt til Rødovre, hvor jeg har trådt mine barnesko, er jeg blevet bedt om at skrive et par ord om mig selv.

Min tidlige barndom er, som skrevet, tilbragt i henholdsvis Brønshøj og Rødovre, men fra 5. klasse blev jeg rykket med familien til det mørke Jylland, hvor jeg har tilbragt resten af min ungdom.

Inden og gennem min gymnasietid har jeg arbejdet som flaskedreng, opvasker, køkkenmedhjælper, tjener, udlejning og rengøring af sommerhuse, rengøringsassistent og fiskehandler.

Min juridiske uddannelse er "trukket" på Århus Universitet. Jeg kan ikke påstå, at jeg tog uddannelsen på normeret tid, idet jeg – og et par kammerater – allerede før studiestart havde købt en ejendom i en forstad til Århus, som vi omdannede til en slags kollektiv, med hvad deraf følger af fester og andre gode grunde til at udskyde indtagelsen af åndelig næring.

Resultat af at strække sin uddannelse, er, som bekendt, at SU ophører med at rulle ind af døren, hvorfor jeg i en årrække har haft job på fiskerihavnen i Århus.

Undervejs nåede jeg også – i sidste øjeblik, at aftjene min værnepligt som slangeæmmer i Herning.

Sidst på min uddannelse, drog jeg og min

familie til Oslo, hvor jeg studerede på Nordisk Institut for Søret, og jeg skrev herefter mit speciale indenfor søretten.

Efter endt uddannelse fik jeg stilling som advokatfuldmægtig, hvor jeg fik en all-round uddannelse indenfor alle de traditionelle advokat områder, med særlig vægt på bl.a. ansættelsesret.

Det seneste år har jeg været i "jobtræning" ved Søfartens Ledere, hvor jeg udfyldte barselsvikariatet for deres advokat, hvorfor jeg har fået min første smag på søfartsmiljøet med alle dens luner og laster.

Min fritid tilbringes med konen og mine (påstår min kone hårdnakket) 4 børn, hvor madlavning, oprydning, vasketøj og bleskift, syntes at fylde størstedelen, men hvor der også bliver tid til computerspil, film og gode bøger.

DAGPENGENOTER

Velfærdsreform

*Der sker meget nyt for dagpenge-
modtagere og efterlønnere i 2007. Det
følgende er et generelt sammendrag
af orienteringsskrivelser fra forskellige
a-kasser, samt dagpengenoter fra
Metal Søfarts afdelingskasserer, Ove
Larsen.*

JOBCENTRE

Fra 1. januar er Arbejdsformidlingerne (AF) forsvundet fra landkortet og afløst af 91 regionale jobcentre. Du kan til- og afmelde dig ved personlig henvendelse, eller du kan bruge den elektroniske vej via **www.jobnet.dk**. På denne net-adresse kan du også jobsøge, oprette og vedligeholde dit CV, eller finde adressen på dit lokale regionskontor.

Jobcentrene opretter i øvrigt handlingsplaner og har ansvaret for aktiveringskravene (eller tilbud som politikerne noget misvisende ynder at kalde det).

CV-SAMTALER

Fra 1. januar overgår CV-samtalerne til a-kasserne. CV-oprettelse og samtale skal ske inden 4 uger fra tilmelding. Som reglerne er nu skal man tjekke sit eget CV mindst hver 12. uge. Det betyder i praksis at man skal logge ind og man skal logge

ud! Reglerne bliver ændret fra 1/10-2007, men det vides ikke endnu med sikkerhed hvordan.

JOBSAMTALER RÅDIGHEDSSAMTALER

Nogen kalder barnet jobsamtaler, andre rådighedssamtaler. Er fokus på "hvad kan du gøre" eller "hvad har du gjort"? Samtalerne sker fra 1. marts 2007 i regi af a-kassen. Første gang efter 3 måneders ledighed og herefter hver 3. måned. Efter 9 måneders ledighed vil der yderligere være samtaler med jobcenteret og med aktiveringscirkus til følge.

JOBFORMIDLING

Med virkning fra 1. januar 2007 skal a-kasserne også anviser arbejde. Nærmere retningslinier foreligger endnu ikke. A-kasserne har i meget forskelligt omfang tidligere været jobanvisende, men nu bliver det altså en forpligtelse.

SÆRREGLER FOR 55-59 ÅRIGE

Pr. 1. januar forsvinder reglerne om forlænget dagpengeret for 55-59-årige, og 58-59 årige fritages ikke længere for aktivering uanset efterlønsret eller ej.

OVER 60 ÅR

Personer over 60 år får ret til dagpenge i 4 år som andre ledige, mod 2½ år som hidtil. Denne regel gælder også fra 1/1-2007.

SANKTIONSREGLER

Karantænereglerne i forbindelse med udeblivelse fra samtale hos jobcenter eller a-kasse strammes fra 1. marts 2007.

Første forsyndelse takseres til udelukkelse fra dagpenge indtil fornyet kontakt er etableret **plus** 14 dages karantæne. Hvis forsyndelsen sker igen inden for 12 måneder, udelukkes man helt fra dagpenge, indtil man har indtjent mere end 300 timers ustøttet lønarbejde i en periode på 10 uger. "Dårlige" undskyldninger om posten og fætteren og bortkastet med en stavl reklamer, er i øvrigt ikke længere gangbare.

EFTERLØN - FORTRYDELSE

For medlemmer som tidligere har fravalgt efterlønnen, indføres der en fortrydelsesret som gælder i hele kalenderåret 2007. Den overordnede forudsætning for at være omfattet af fortrydelsesretten er, at man er født 1/7-1960 eller senere. Herudover er der en række komplekse kriterier som vi ikke vil dissekere her. Kontakt din a-kasse hvis du er interesseret.

EFTERLØNSALDEREN

Efterlønsalderen er nu aldersbestemt som følger:

60 år	født før 1/1-1959
60½ år	født 1/1-1959 til 30/6-1959
61 år	født 1/7-1959 til 31/12-1959
61½ år	født 1/1-1960 til 30/6-1960
62 år	født efter 30/6-1960

MODREGNING I EFTERLØN

Reglerne ændres pr. 1/1-2007 for så vidt

angår de først optjente 30.000 kroner pr. kalenderår (pro rata i årene for overgang til efterløn og for ophør).

Tidligere blev der modregnet time for time, medens der nu skal ske omregning efter en omregnings-sats som er indtægtsafhængig, medens de 30.000 kroner nedskrives med bruttoindtjeningen. Der skal både oplyses antal arbejdstimer og timeløn på ydelseskortene til a-kassen.

Timelønnen > 178,96/kr. pr. time:
Omregning time for time.

178,96 > Timelønnen > 92,30:
Bruttoløn divideres med 178,96 = timer til modregning.

Timelønnen < 92,30:

Antal arbejdstimer ganges med 92,30 og divideres derefter med 178,96 = timer til modregning.

AUTOMATISK EFTERLØNSBEVIS

Tossereglen om at man selv skulle begære efterlønsbevis ændres pr. 1/1-2007 til automatisk udstedelse. Satsgaranti kan gives hvis medlemmet begærer det indenfor 3 måneder mod dokumentation.

VALG AF EFTERLØN

Regler om tilvalg eller fravalg af efterløn ændres. Fra 1. januar 2007 er det tilvalg for medlemmer under 30 år, og fravalg for medlemmer over 30 år.

TILBAGEBETALING

Også regler om eventuel tilbagebetaling af efterlønsbidrag ændres, således at tilbagebetaling f.eks. kan ske til en pensionsordning.

FORTØJNINGSSULYKKER PÅ HANDELSSKIBE 1997-2006

Søfartsstyrelsen har 1/12-2006 udgivet en temaundersøgelse fra opklaringsenheden om fortøjningsulykker. Denne type ulykker har typisk meget alvorlige konsekvenser, herunder også døden til følge.

Hele rapporten kan findes på Søfartsstyrelsens hjemmeside, www.soefartsstyrelsen.dk, under ulykkesopklaring/temaundersøgelser.

Søfartsstyrelsen har i årene 1997-2005 registreret 80 ulykker på pax-skibe og 193 på lastskibe ved fortøjning/ankring. 17 af disse er skematisk beskrevet i temaundersøgelsen.

Sammenfatning

Ved 15 af de 17 ulykker var arbejdsituationen normal og arbejdet foregik på sædvanlig vis.

13 af ulykkerne skete på skibe over 10.000 BT.

Ved ulykkerne omkom 3 besætningsmedlemmer og 14 besætningsmedlemmer kom til skade.

Som årsagsfaktorer opremser rapporten en lang række forskellige, herunder:

Kompliceret betjening af spil

Dårlige oversigtsforhold på fortøjningsdæk.

Højt støjniveau

Overbelastningsfunktion slået fra

Betjeningshåndtag ikke automatisk til neutral.

Trossen kørte forkert på tromlen

Kørt med spillet samtidig med arbejde tæt på trossen.

Manglende kommunikation.

Fejlbetjening af spil

Dønning i havnen

Afmærkning af fareområde overmalet

mv mv mv

Rapporten bør være fast inventar ved uddannelse af skibsassistenter.

REKLAME og ADVARSEL

Vi vil faktisk gerne, meget mod vores vilje, have lov til at reklamere for CO-Søfarts hjemmeside. Den er udbygget ganske gevaldigt i det seneste halve år.

Der er faste menuer til:

Alle udkomne fagblade

Relevant lovgivning, løbende opdateret.

Ansatte DSRF, Metal Søfart og CO-søfart.

Samtlige overenskomster.

Organisationshistorie

A-kasser

Formularer

m.m.v.

I meget lang tid har vi haft en fast daglig nyhedsorienteret rubrik kaldet "Dagen", som efter scanning af medierne på nettet, i kort form, gengiver søfartsorienterede nyheder eller arbejdsmarkedsorienterede nyheder. Mandag til fredag, hver dag, med meget få undtagelser, - som i så fald er bestemt af, at det er ikke en ydelse vi køber ude af huset, men som de faglige medarbejdere selv skriver.

Senest har vi i januar oprettet en intern sektion som kræver adgang via navn og fødselsdato, relateret til årets overenskomstforhandlinger. Her kan man finde en forhandlingskalender, en nyhedssektion vedrørende overenskomstforhandlinger, og en debatsektion, hvor vi vil opfordre medlemmer til at skrive som de lyster.

Hvis I bruger siden, så skriv hvis I har ønsker eller forslag. Vi vil være meget glade for kreative forslag.

Endelig har vi for et par uger siden introduceret et nyhedsbrev, som giver mulighed for een gang ugentligt (fredag), at modtage overskrifter fra ugens løb i DAGEN, med tilhørende link.

Advarslen:

Dette blad kan somme tider gå i selvsving. Det er i så fald ikke Deres syn der er noget galt med, det er vores forståelse af virkeligheden.

Vi kan finde på at skrive om datamater, om Christiania, Ungdomshuset på Jagtvej, - eller interviewe Mogens Lykketoft om hans syn på udenrigspolitik.

Det er ikke for at genere Dem kære læser. Men spegepølser og smøreolie (i overført betydning!) kan ind imellem være i overkanten til 40 sider.

Vi producerer et for medlemmerne billigt fagblad, i erkendelse af at det er ikke det medlemmerne ønsker deres kontingentkroner skal bruges til. Alligevel vil vi gerne mærke os professionelle. Derfor er det også et spørgsmål om hvilke journalistiske muligheder der lige præcis nu er tilgængelige. Og selvfølgelig et spørgsmål om at turde favne lidt bredere end de helt snævre faglige grænser.

Nu er De advaret. Luk op eller sluk. Det er helt Deres beslutning, kære læser. Sådanne artikler med emner, som De efter vores eftertænksomme mening kunne være forurettet over, vil - næsten - altid findes i slutningen af bladet!

I TRYKTE UDGAVE
BILLEDE AF
MOGENS
LYKKETOFT
FRA
1977

For ca. 40 år siden interviewede jeg Mogens Lykketoft første og seneste gang. Jeg var sekretær i det gamle "Studentersamfundet", og i en periode redaktør for vores månedsmagasin af samme navn. Mogens Lykketoft blev interviewet fordi han netop var blevet formand for "Frit Forum". Han var 22 år gammel og jeg var 24 eller 25. Vi havde på tidspunktet et intensivt, og i et par år også meget frugtbart samarbejde, mellem de venstreorienterede ungdomsorganisationer. Studentersamfundet, som var initiativtager, DKU, SFU, DsU, Radikal Ungdom og altså Frit Forum, som var den socialdemokratiske studenterorganisation. Det handlede mest om aktiv udenomparlamentarisk udenrigspolitik. Samarbejdet blev - ikke specielt poetisk - kaldt "Koor-

dineringen", og vi koordinerede ganske livligt om bl.a. demonstrationer ved den amerikanske ambassade i 67-69.

Det pågældende blad kan tilsyneladende ikke skaffes mere. Det Kongelige Bibliotek mangler et par årgange fra slut-tresserne. Vi var så passende antiautoritære at vi ikke sendte eksemplarer som vi skulle til politiet og det kongelige. Det ærgrer mig lidt i dag, fordi det kunne have været sjovt at sammenligne snakken fra dengang med nu.

Til gengæld har Mogens Lykketoft selv haft en offentlighedskarriere på en lang menneskealder som gør det meste introduktion overflødig. Han har været glødende trofast socialdemokrat fra den pure ungdom

til i dag hvor han er 61 år. Mest kendt er han nok som finansminister i perioden 1993-2000, men vi er mange som mener at han trådte størst i karakter i en kortere tid som udenrigsminister i 2001. At han i dag brænder mest for udenrigspolitikken er der ingen tvivl om, og hvem ved, måske har han igen en udenrigsministerpost i udsigt.

Jeg spurgte først om Lykketoft ville lade sig interviewe om arbejdsmarkedspolitik. Svaret var nej. Så tøvede jeg lidt, men spurgte endeligt om svaret ville være et andet hvis vi snakkede udenrigspolitik, og ja, så var svaret et andet. Så kunne vi godt, med ret kort varsel endda, lave en aftale.

OleS

FATTIGDOM og VERDENS KRIGE I DAG

*Interview med udenrigspolitisk
ordfører Mogens Lykketoft.
Christiansborg, d. 6/2-2007.*

VERDENS FATTIGDOMSPROBLEMER

*Er udviklingsbistand i virkeligheden rene
almisser som dækker over grov udnyt-
telse?*

Der er selvfølgelig mange forskellige motiver til at hjælpe de fattige lande, og der kan sagtens være gammeldags interesser knyttet til det. For nu at starte et helt andet sted end hos os selv. Den kinesiske interesse for Afrika lige nu, er jo helt klart meget entydigt drevet af ønsket om sikkerhed for leverancer af olie og råstoffer. Men jeg tror for os i Danmark, og jeg tror også det gælder bredere i Europa, der er drivkraften i udviklingsbistanden et ønske om at hjælpe andre mennesker til en bedre tilværelse, men også hjælpe os selv til en mere stabil verdensorden. Hvis vi skal leve med så store uligheder globalt, så er det opskriften på ukontrollable folkevandringer, nye konflikter, terrorisme, whatever - i generationer frem. Og verden er blevet mindre i den forstand, at selv i den fattigste landsby i den 3. verden, ved de godt hvordan vi lever, og har et legitimt ønske om at bevæge sig opad imod en levestandard til den vi har. Og det vil være en meget ustabil verden vi efterlader, hvis vi ikke gør noget for at bygge bro over de enorme kløfter der er i den her verden.

Det er så selvfølgelig både et spørgsmål om handel og bistand. Handel forstået på

den måde at vi giver de fattige lande en adgang til vore markeder, før vi kræver af dem at de skal lægge sig fladt ned og give os adgang til deres markeder. At vi giver dem en chance for at komme af med nogle af de ting de faktisk kan producere, og det vil sige at det handler også i utrolig høj grad om at Europa, USA og Japan, skærer ned på deres landbrugssubsidier, fordi det er en af de store blokader for at en lang række udviklingslande har et marked at henvende sig til. Så det handler dels om at gøre verdenshandels-liberaliseringen til, det man har haft som ambition, en udviklingsrunde der tager særlig hensyn til udviklingslandene, asymmetrisk set. Åbner for dem, før vi skal have adgang til deres markeder. *Hjælper* dem med at udnytte de internationale handelsmuligheder. Og så handler det om udviklingsbistand, som jo i stigende grad i vores forståelse af det, bliver til at opbygge ordentlige fungerende samfundsorganisationer, ordentligt regeringsapparat, ordentlig regeringsførelse, opbygning af bæredygtige forvaltninger, også sundhedsforvaltninger selvfølgelig, - fordi en lang række lande, ikke mindst i Afrika, syd for Sahara, er uden reel mulighed for at nå FN's 2015-mål om reduktion af fattigdom, hvis ikke de får massiv bistand.

Og massiv bistand er altafgørende, ikke mindst til at stoppe de rablende epidemier af AIDS, og for den sags skyld også malaria og andre epidemisygdomme. AIDS er et godt eksempel, fordi AIDS er en pest der slår hele generationer af dem de har uddannet til at få deres samfund til at fungere, ihjel før tid, og dermed bidrager

det ikke bare til store menneskelige tragedier, men også til en reel opløsning af samfundsorganisationen. Derfor er man nød til meget massivt at sætte ind der. Det er så et eksempel på hvordan man hjælper bedst, der er mange andre varianter i det, og der kan ikke svares at bare vi gør een ting så hjælper vi bedst. Vi skal gøre en række ting, men vi skal først og fremmest gøre ting som hjælper dem til at få deres samfundsorganisation og produktionsapparat til at fungere bedre. Vi skal ikke først og fremmest tænke i nødhjælp, det kan vi være nød til i akutte hungerskatastrofer og lignende, men vi skal tænke i opbygning af evne til selvforsørgelse. Og det handler både om sundhed, der hvor epidemierne slår samfundene ud, og det handler om uddannelse, og kvinders adgang til at deltage i samfundet, og det handler om at bekæmpe korruption, meget direkte, i dede svage statsapparater.

Der er mange i dag som mener at vi i EU netop ikke hjælper gennem de handelssystemer som er, måske snarere tværtimod. Vil du mene vi i dag reelt gennem EU hjælper det mest fattige område, Afrika?

Både ja og nej. Det er klart at de enorme vanskeligheder EU har med at tage sig sammen til at skære ned i landbrugsordningerne, det er ikke mindst på grund af Frankrig, men det bliver også i stigende grad på grund af Østeuropa som ser en fordel ved at komme ind under den paraply, det er en blokade for at hjælpe Afrika tilstrækkeligt meget. Omvendt er EU på nogen strækninger uden al tvivl forud for resten af den rige verden i at give hjælp, bistandshjælp. Men også det initiativ som blev gennemført i den korte periode hvor jeg var udenrigsminister som hedder "everything but arms", som i princippet betyder at de allerfattigste lande i den neher verden, får en fri markedsadgang,

for alt andet end våben, i løbet af nogle år. Så det er ikke noget entydigt billede, og vores egne landbrugsstøtteordninger er den største barriere for at sige, at vi gør det rigtige. Det er der ingen tvivl om.

Der har været mange grimme eksempler på handelssystemer mellem EU og de fattigste lande. Mener du ikke vi overordnet spiller kortene så vi er os selv nærmest, eller bare er grådige?

Sådan er der nogen som tænker. Jeg mener ikke den europæiske politik er så enkel at man kan rubricere det på den måde, der er også nogle gode takter i den. Men vi skal altid huske, og det er også vigtigt hvis der skal komme noget ud af WTO-forhandlinger som er acceptable for de fattigste lande, at den der vilkårløse liberalisering, åbning af grænser for fremmede investeringer osv, den vil meget ofte slå de svageste lande ud, hvis ikke de får en beskyttelsesperiode til at bygge noget op, som kan blive konkurrencedygtigt. Så kan de blive slået helt ud, og det er ingenting sikkert det er os der gør det. Det kan meget vel være kineserne eller inderne, eller andre af de mellemudviklede lande som raser fremad nu, som f.eks. forhindrer tekstilindustrien i at slå rod i Afrika, fordi det er billigere at importere kinesiske tekstiler. Så det er i virkeligheden et spørgsmål om at beskytte, hjælpe, udviklingen af nye beskæftigelsesmuligheder i de lande. Både beskytte mod os, men også mod Kina, Indien, Brasilien og andre nye giganter.

Går det den rigtige vej?

Med hensyn til bekæmpelse af fattigdommen i verden går det den rigtige vej, fordi de to folkerigeste nationer i denne verden, går den rigtige vej. Men vi kan ikke se det i Afrika, og det hænger så sammen med

en helt anderledes svag samfundsorganisation og epidemierne som spiller en særlig stor rolle i Afrika. Og at efterklangen af vestlige kolonikrige har ødelagt så stor en del af det afrikanske kontinent, Congo, Sudan osv. Men hvis vi ser på det globalt, så må man sige at Kina, Sydøstasien i det hele taget, Indien, og også Latinamerika med Brasilien som det store land, bevæger sig faktisk i den rigtige retning omsider.

NUTIDENS KRIGE

Palæstina, Somalia, Afghanistan, Tjetjenien, Iraq.

Det er svært at putte dem i den samme sæk. Men der er ikke nogen tvivl om for mig, at i en vis forstand er den manglende retfærdige løsning på konflikten mellem Israel og palæstinenserne, kilde til afgrundsdyb mistro mellem den vestlige og den arabiske verden. Og med god grund hvad angår arabernes mistro, fordi vi har virkelig med USA i spidsen, og med USA som den der kunnet have sat en anden tone, forsømt enhver god lejlighed til at insistere overfor Israel, på en retfærdig løsning af den konflikt. Og derfor står den dels som en stor tragedie for de folkeslag, og selvfølgelig ikke mindst for palæstinenserne, fordi det er dem som er forarmede og indespærrede i et friluftsfængsel, uden

chancer for udvikling, og til stadighed udsat for bombardementer, og også for israelerne selv, som er fuldstændig neurotiske overfor risikoen for terroraktioner. Den konflikt står og blokerer for enhver god tro hos den almindelige mand og kvinde i den arabiske verden på, at vestens tilstedeværelse i den del af verden, har noget med idealer og demokrati at gøre.

Og det kan man mene alt muligt om, om det er retfærdigt eller uretfærdigt. Sandheden er at sådan står vi i hovedet på folk i den del af verden. Og jeg har sagt mange gange, at hvis man af en eller anden grund ville have fjernet Saddam Hussein, hvad der i sig selv ikke var nogen som helst kedelig ting - fordi han var en dum og modbydelig diktator -, hvis man af en eller flere grunde mente, at man ikke kunne løse, heller ikke den frygtelige langsomme katastrofe i Iraq med blokaden der ikke virkede i forhold til at ændre regimet, *uden krig*, så havde den første nødvendige betingelse for, at det kunne blive accepteret i den arabiske verden været, at man forinden havde gjort sig umage for at løse *palæstinenserne* problem. Ikke fordi de to konflikter ellers er særlig meget kædet sammen, men her taler vi om den mentale tilstand i forholdet mellem den arabiske, og for så vidt også den lidt bredere muslimske verden, og så vesten.

Men konflikterne som er ræmset op, er meget forskellige. Det frygtelige er, at den nuværende regering og administration i USA, læser dem indenfor den samme forståelsesramme allesammen. Og det betyder at en masse umage herskere kan samle sig under overskriften 'krigen mod terror' og rette den mod en ubekvem opposition derhjemme. Hvadenten det er tjetjenske oprørere i Rusland, eller det er uigurere i Kina, eller hos helt andre mærkelige diktatorer i Centralasien. De kan alle sammen tilslutte sig krigen mod terror, fordi det i deres definition kan bruges til undertrykkelse af politiske modstandere. Og det er *den* frygtelige forenkling, som i virkeligheden har gjort krigen mod terror, til både en tvivlsom og ineffektiv indsats imod den reelle terroristiske trussel vi har. Man kan sige at krigen i Iraq faktisk har fostret terrorisme, givet en bane for de hårdkogte terrorister fra Al Qaeda, i stedet for at mindske deres betydning. Det eneste man ikke kunne beskylte Saddam Hussein for, af alle de forbrydelser han er blevet beskyldt for, det var 1) at han besad masseødelæggesvåben og 2) at han samarbejdede med Al Qaeda. Han var ligeså bekymret for dem som vi andre var, af helt andre grunde. Så den måde man har grebet det her an på, den fællesforståelsesramme man har haft for det hele, har kun gjort ting værre.

Også hvis vi tager Afghanistan. Jeg mener at felttoget i Afghanistan var et legitimt selvforsvar, fordi det der skete den 11. september, uden al tvivl, udgik fra Afghanistan. Men det frygtelige er jo, at der ikke var opmærksomhedsfokus, også på at gøre arbejdet med massiv civil genopbyggelsesindsats, i et land der havde været krigsramt i 20-25 år, at gøre det færdigt før man startede en krig, som ikke havde noget som helst med sagen at gøre. Sagen forstået som kampen mod international terrorisme. Så på den måde er Afghanistan også blevet en aktion hvor man ikke kan være sikker på succes, fordi de gamle kræfter som bestemt ikke er noget at samle på, de dukker op igen. Det er også et eksempel på tvivlsomme alliancer. Man har kun delvist stabiliseret Afghanistan, fordi man ikke har ville sætte tilstrækkelig civil og militær kraft ind på at få kontrol med landet, ved samarbejde med tvivlsomme krigsherrer, og ved samarbejde med en pakistansk militærdiktator, som ikke samarbejder tilsvarende med os, men tværtimod giver husly til nogen af de mærkelige mennesker. Så også der er der risiko for, at en god chance for at skabe en god udvikling, mislykkes. Det må man gøre alt for at undgå. Men forudsætningen for det er at man ikke spreder kræfterne over en hel masse andre konflikter, som man nu har gjort med Iraq, og som nogen i USA,

ovenikøbet ønsker at gøre med *Iran*, hvor man slet ikke *forstår* at der er nogen som tror der findes en militær løsning, når man ser hvordan det er gået i *Iraq*.

Tjetjenerne er desværre frygtelige ofre for en meget massiv undertrykkelse fra russisk side, og manglende vilje til at forhandle et fornuftigt selvstyre for dem indenfor Rusland. Men det er ikke en konflikt som ellers har syndeligt meget at gøre med de andre.

Noget at gøre med en gasrørsledning?

Det har den måske nok, på den måde er der altid mange andre interesser knyttet til det, men jeg tror nok så meget at den russiske reaktion på Tjetjenien, har at gøre med frygten for yderligere opløsning af det russiske rige, og en muslimer-frygt som de har pumpet gevaldigt op, netop under denne konflikt, og så er det blevet en måde for herskeren at samle nationen på, ved at have en fælles fjende. Det er desværre en gammel klassiker.

Somalia. Igen en helt anderledes konflikt som man måske fejlæser, ved at se de såkaldte islamiske domstole som var i Mogadishu, som nogen der var åndsfrænder med Al Qaeda, eller islamisk radikalisme i det hele taget. Det er ikke sikkert at det var en rigtig forståelse. Men nu har man i hvert fald hjulpet nogen andre, og så står det tilbage at bevise at det stabiliserer Somalia, eller hjælper somalierne med at få en stat op at stå igen. Det som gang på gang undrer mig, i læsningen af vestens, og især USA's reaktion på alle disse ting, det er, med så massive investeringer i efterretningsapparater som de har foretaget, hvorfor kan de så stort set aldrig læse en konflikt rigtigt, og håndtere den rigtigt? Den samlede bedømmelse er jo i hvert fald at håndteringen af Palæstina,

Afghanistan, manglende fokus i *Iraq*, hvor man startede en ny krig uden at have nogen plan for at vinde freden, det er, at man har destabiliseret i stedet for at stabilisere, man har skabt flere terrorister i stedet for færre. Ingen af de konflikter der var de oprindelige, er kommet nærmere deres løsning.

Shiiter og sunnier.

Det er jo ikke noget vi har hørt særlig meget om for bare få år siden. Det er også noget der er banket op. Det er især i *Iraq* vi ser disse blodige udrensninger, og det hænger mere sammen med at Saddam Husseins diktatur så entydigt hvilede på sunnier, og nu føler sunnierne sig som en forfulgt minoritet og de andre tager hævn efter mange års undertrykkelse, og så er det en ond cirkel. Men det tror jeg ligeså meget er bestemt af nyere iraqisk historie, som det er religiøse modsætninger. Ellers har de jo i mange samfund levet lige så godt sammen som protestanter og katolikker, eller måske *mindst* lige så godt.

*Fælllesnævner. Magtsamfund som har nogle basale interesser i forskellige råstoffer. Ville *Iraq*-krigen har været uden oliereserverne?*

Det er svært at svare på. Der havde formentlig aldrig været en diktator i *Iraq* af det kaliber og med to angrebskrige mod sine naboer, hvis ikke olien havde været der. Så der er mange led i den fortælling som gør at svaret er svært, men deher konflikter er jo også i høj grad levn fra imperiers undertrykkelse, af f.eks. Tjetjenien, Stalin-tidens undertrykkelse af tjetjenerne, deportation hvor en tredjedel af dem døde, og det er klart at der er ikke godt blod mellem tjetjenerne og russere ovenpå det. Afghanistan - konfliktlinierne er i meget høj grad skabt af den sovjetiske invasion og

vestens støtte til de folk vi nu bekæmper. Og Somalia, opløsningen af Somalia i sin tid er jo også resultatet af koldkrigs-drevne konflikter mellem amerikanske og sovjetiske interesser, Etiopien, Somalia, Eritrea - trekanten. Så der er mange levn fra den kolde krig der har revet sår op som så ikke er blevet lægt. Der er ikke noget olie i Somalia, men der er til gengæld levn. I Afghanistan er det heller ikke ressourcerigdommen som driver værket. I Palæstina heller ikke. Det er nogle helt andre, om jeg så må sige, følelsesmæssige konflikter, som så bliver fastlåst af, at den israelske lobby i amerikansk politik er så stærk, og så uforstående overfor, at hvis staten Israel skal leve i fred med sine naboer i den næste generation, så skal der gives indrømmelser. Men de blokerer amerikansk politik i strid med hvad jeg vil påstå er i overensstemmelse med både amerikanske og europæiske autentiske sikkerhedsinteresser. Det er faktisk ikke i USA's interesse at være så entydigt støttende den aktuelle israelske regering. Men der er en intern politisk blokering i USA. Så der er meget andet end olie i det - også. Og så er det selvfølgelig også en konfliktårsag, at den arabiske verden især, det gælder jo ikke hele den muslimske verden, faktisk ikke rigtig for alvor, for de brede masser, er kommet ind i det 20. århundrede for slet ikke at tale om det 21. århundrede. Det kulturelle gab er meget stort, og den arabiske verden er ikke kommet med på den økonomiske udvikling, som andre dele af verden er ramt af.

Har du noget billede af en slags krigszone som strækker sig fra Asien, tværs gennem og rundt om Mellemøsten og syd for Sahara over Afrika - mellem muslimer og ikke-muslimer?

Der er helt klart en risiko for at en kamp mellem civilisationerne, man snakker om,

at den kan blive selvbekræftende. Jeg vil ikke sige at den eksisterer som en entydig kamp mellem civilisationerne nu, men alt det vi gør forkert i reaktionen på det, kan meget vel styrke præcis de kræfter der gerne vil have, at der skal være en bred front mellem muslimer og kristne. Men de fleste muslimer bor i Asien, og i virkeligheden temmelig meget øst i Asien, og det er jo ikke de dele af den muslimske verden som ønsker konfrontation.

Men hvis man skal forestille sig en 3. verdenskrig i dag, så er det vel dette udgangspunkt som der er tegning på?

Jojo, det mærkelige er, at samtidig med at der er vældigt fjendskab mod vesten, og specielt mod USA i den arabiske verden, så er de fleste unge araberes største ønske at få lov til at indvandre til USA og få del i den livsform. Det er klart at der er nogle meget dunkle bagstræberiske religiøst drevne kræfter, der vil fastholde en forældet samfundsstruktur. Der er også rigtig mange mennesker som bare er utilpassede, og ikke har arbejde, og ikke kan se fremtidsmuligheder og som er nemme ofre for den form for agitation. Som ikke ville være tilhængere af bagstræberiskhed, hvis de så at der var en vej frem. Så jeg tror ikke at det er så entydigt, men vi kan sagtens gøre det selvbekræftende i uhyggelig grad.

USA som international politination. Er det selvhævdet og forstået, eller er vi enige om at sådan skal det være?

Kendsgerningen er jo, at der er kun een supermagt lige nu. Og det er dem. I hvert fald militært. I et eller andet omfang har vi, forstået som europæiske regeringer, selv efterspurgt amerikanerne som politination. Vi gjorde det på Balkan, og vi fik først stoppet vanviddet med bombardementerne af

civile i Sarajevo, da amerikanerne satte fly ind, - vi kunne ikke finde ud af det. Vi fik først stoppet den etniske udrensning i Kosovo, da amerikanerne besluttede sig for at sætte ind. Så i virkeligheden er det jo set fra de europæiske regeringer, fra det europæiske offentlighedssynspunkt, en lidt tvetydig holdning vi har til det. Mange af os deler ikke deres analyse af hvordan vi skal håndtere Mellemøsten, Iraq, og mange af os er dybt bekymrede over lige præcis de folk som i dag har den politiske magt i USA. Det er ikke det samme som at man kan bortdefinere USA som supermagt, og ikke skal forholde sig, argumenterende, og dermed forsøge at få indflydelse på den amerikanske politik og håbe på, og også må tro på, at uanset om det bliver en mand eller en kvinde, en demokrat eller en republikaner, en sort eller en hvid, der bliver valgt til USA's præsident næste gang - så bliver det bedre set fra et europæisk synspunkt. Det kan næsten ikke blive anderledes - værre.

Så man skal holde adskilt USA i overskuelig fremtid som fortsat den eneste supermagt, og så det set fra et europæisk, eller globalt synspunkt, uheldige styre, som vi har haft i de sidste 6 år, og vil have 2 år mere med Bush og den ubehagelige alliance med olieindustri, våbenindustri og kristen fundamentalisme, som driver

dem ud i at tro på militære løsninger, på militære løsninger som ikke findes. Man kan sige, at Baker-Hamilton rapporten kan man mene forskelligt om, men den havde et hovedbudskab som jeg i hvert fald er enig i. Der findes ikke nogen militær løsning i Iraq. Hvis ikke man kan komme i forhandling med nogle af dem man slås med, hvis ikke man kan inddrage naboerne, så er moradset uendeligt så langt man kan se ud i fremtiden. Og det er troen på, at den voldsomme militære overmagt kan løse den slags indviklede konflikter som vi håndterer her, der er det farlige fantasi hos den nuværende amerikanske præsident.

Tilbageblik. Russel-tribunalet i Danmark i slutningen af tresserne, hvor Socialdemokratiet gjorde alt hvad de kunne for at spænde ben for Russel-tribunalets afvikling i Danmark, fordi Danmark var allieret med USA, ubetinget. Det ligner meget den samme historie i dag med en borgerlig regering som har samme eftergivenhed overfor den amerikanske politik.

Ja. Men man kan sige dengang i tresserne, blev det så også til en meget stor holdningskamp internt i Socialdemokratiet, mellem det som først og fremmest Per Hækkerup stod for, nemlig en ubegrænset solidaritet med amerikanerne ligegyldigt

hvor forfærdende fejltagelser og overgreb de begik i Vietnam, og så os andre, som efterhånden fik Krag, som dengang var partileder, flyttet over på en mere kritisk linie. Og sige, at vi kan ikke, ligegyldigt hvor meget solidaritet vi gerne vil føle mellem vestlige demokratier, så kan vi ikke stå inde for den måde amerikanerne fører politik på. Vi må gøre hvad vi kan for at ændre denne politik, fordi det kan kun føre til dybere modsætninger, flere døde, og flere problemer. I den forstand ligner situationen jo også meget den i dag. Socialdemokratiet er kommet længere fordi vi tog den diskussion allerede dengang, at man kan ikke have en ubetinget solidaritet med en politik man er uenig i, selvom man på mange andre strækninger har fælles interesser.

Hvis nu Socialdemokratiet vinder næste valg, kan du så forudsige hvad det officielle Danmarks politik vil være til Iraq-krigen?

Ja, det er der ingen som helst tvivl om. Men jeg tror nu heller ikke, at Anders Fogh Rasmussen, selvom han måske nok holdningsmæssigt ønsker det, vil blive i Iraq til næste valg. Det tror jeg ikke han tør, han ved godt at han har en vælgermæssigt gigantisk tabersag. Der vil ikke være danske soldater i Iraq når vi holder folketingsvalg næste gang. Det tror jeg ikke. Men hvis jeg tager fejl, så vil vi i hvert fald trække dem tilbage. Vi vil ikke være en del af den amerikanske politik i Iraq. Vi vil gerne hjælpe Iraq, men ikke som en del af koalitionen.

Med det samme, ubetinget?

Ja, det kan godt køre på et par måneder af praktiske grunde, men vi vil trække soldaterne ud hvis de ikke allerede er trukket ud. Min prognose er, at uanset hvor meget det byder Anders Fogh Rasmussen imod, at gøre noget andet end Bush, så vil han have gjort det.

Afsluttende.

Jeg har et meget stærkt synspunkt om det, at vores deltagelse i militære aktioner, har meget brug for at komme af med vores forbehold i EU-sammenhæng, fordi det EU kan enes om af deltagelse i internationale fredsbevarende aktioner, vil være meget mere i overensstemmelse med hvad flertallet af danskere synes er en rimelig rolle for Danmark, end det vi er kommet ud i nu. Det er også unaturligt at de lande, hvor vi trods alt har flest venner i opfattelsen af hvordan verden skal blive bedre, at det er der hvor vi har et udtrykkeligt forbehold for at deltage. Medens hvis det er NATO eller USA alene vi er sammen med, så har vi ikke nogen forbehold.

Uanset forbehold. Da vi søgte en konsensus i Europa om Iraq, da kunne det ikke lade sig gøre.

Nej. Men min pointe er sådan set ikke at det er nemt at få europæisk konsensus. Min pointe er, at Danmarks interesse er altid at trække i den retning, og det har vi ikke gjort i de sidste fem år. Hvis vi skal have en chance for at påvirke USA, komme i ligevægtig dialog, hvordan verden skal se ud, så er den første nødvendige betingelse i hvert fald større grad af europæisk enhed. Det er ikke fordi jeg tror der meget hurtigt og lige pludselig opstår europæisk enhed om alting. Men vi har som lille land, med vores holdninger, humanistiske traditioner, holdninger til konfliktløsning og udvikling, en interesse i at den europæiske platform er så stærk som mulig.

REJSESEKRETÆR JANNIK MADSEN'S PERIODEKALENDER OG KAMERAKLIP

1.	Dec.	Rødovre og "Crown"
2.	"	"Crown of Scandinavia"
3.	"	"Crown of Scandinavia"
4.	"	Arbejde hjemme
5.	"	RAL og "Irena Arctica"
6.	"	Medsejlad "Atlantic Traveller"
7.	"	Medsejlad "Princess of Norway"
8.	"	Medsejlad "Princess of Norway"
9.	"	Medsejlad "King of Scandinavia"
10.	"	Medsejlad "King of Scandinavia"
14.	"	Kontoret Rødovre
15.	"	Esbjerg, "Dana Sirena"
17.	"	RAL
19.	"	Tillidsrep. møde Rødovre
20.	"	Møde DFDS, Rødovre, "Pearl"
21.	"	Kontor Rødovre, julefrokost

1.	Januar	Telefonvagt
2.	"	Ferie
9.	"	Kontoret Rødovre
13.	"	Ferie slut
14.	"	Orkan
15.	"	STA - medlemsmøde Århus
16.	"	STA - medlemsmøde Middelfart
17.	"	STA - medlemsmøde Ålborg
22.	"	"Petunia" & "Ficaria"
24.	"	"Princess of Norway", Frh.
25.	"	"Princess of Norway", Frh.
30.	"	Arbejde hjemme
31.	"	"Crown" og kontoret Rødovre

CO-Søfart
Mose Alle 13
2610 Rødovre

Magasinpost
Id.nr. 12191

Kontorferier: Corlis Hansen 12/2 - 18/2
Barno Jensen 12/2 - 14/2
Susanne Holmblad 19/2 - 25/2
Vivi Puge 19/2 - 25/2
Susanne Holmblad 2/4 - 4/4

I TRYKTE UDGAVE
TEGNING AF
ALBERT ENGSTRÖM